

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji

językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki

Swipe to change

angielski

Drobne roszczenia

Chorwacja

1 Istnienie szczególnego postępowania w sprawie drobnych roszczeń

W Republice Chorwacji drobne roszczenia są uregulowane w przepisach art. 457–467 kodeksu postępowania cywilnego (Zakon o parničnom postupku) (Dziennik Urzędowy Republiki Chorwacji [Narodne Novine, NN] nr 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 oraz 89/14, zwanego dalej „ZPP”), natomiast europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń na podstawie rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń (zwanego dalej: „rozporządzeniem nr 861/2007”) jest uregulowane w przepisach art. 507.o–507.ž ZPP.

1.1 Zakres postępowania, próg

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń przed sądami rejonowymi (*općinski sudovi*) oznacza spór, w którym wartość roszczenia nie przekracza kwoty 10 000 HRK.

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń przed sądami gospodarczymi (*trgovački sudovi*) oznacza spór, w którym wartość roszczenia nie przekracza kwoty 50 000 HRK.

Przedmiotem postępowania w sprawie drobnych roszczeń są również roszczenia niepieniężne, w przypadku których powód zgodził się na otrzymanie kwoty pieniężnej nieprzekraczającej kwoty 10 000 HRK (sądy rejonowe) lub 50 000 HRK (sądy gospodarcze) zamiast zaspokojenia roszczenia.

Przedmiotem postępowania w sprawie drobnych roszczeń mogą być również roszczenia niepieniężne dotyczące wydania ruchomości, której wartość według oświadczenia powoda nie przekracza kwoty 10 000 HRK (sądy rejonowe) lub 50 000 HRK (sądy gospodarcze).

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami dotyczącymi europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń rozporządzenie nr 861/2007 ma zastosowanie wówczas, gdy wartość przedmiotu sporu, z wyłączeniem wszystkich odsetek, wydatków i kosztów, nie przekracza 2000 EUR w momencie wpływu formularza pozwu do właściwego sądu.

1.2 Stosowanie postępowania

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń prowadzą sądy rejonowe lub gospodarcze zgodnie z przepisami art. 34 i 34.b ZPP dotyczącymi właściwości rzeczowej. Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń wszczynają się w drodze wniesienia pozwu do właściwego sądu, tj. przez złożenie u notariusza wniosku o wszczęcie egzekucji na podstawie dokumentu urzędowego w przypadku terminowego wniesienia dopuszczalnego zażalenia na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności.

1.3 Formularze

Formularze, inne wnioski lub oświadczenia wnoszą się na piśmie za pośrednictwem faksu lub wiadomości e-mail oraz wykorzystuje się je wyłącznie do celów europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń zgodnie z rozporządzeniem nr 861/2007.

Nie ma innych gotowych formularzy służących do wytaczania powództw w sprawie drobnych roszczeń.

1.4 Pomoc

ZPP nie zawiera przepisów szczególnych dotyczących pomocy prawnej w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń. W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń powoda może reprezentować adwokat (*odvjetnik*).

W przypadku spełnienia przesłanek określonych w przepisach ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej (Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći, NN nr 143/13 – https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_12_143_3064.html) strony są uprawnione do podstawowej i dodatkowej pomocy prawnej.

Wykaz stowarzyszeń i klinik prawa upoważnionych do świadczenia podstawowej pomocy prawnej jest dostępny pod adresem:

<https://pravosudje.gov.hr/istaknute-teme/besplatna-pravna-pomoc/ovlastene-udruge-i-pravne-klinike-za-pruzanje-primarne-pravne-pomoci/6190>

1.5 Zasady dotyczące przeprowadzania dowodów

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń strony muszą powołać wszystkie fakty, na których opierają swoje roszczenie, nie później niż przy wnoszeniu pozwu lub odpowiedzi na pozew, jak również powołać wszystkie dowody na potwierdzenie tych faktów.

Strony mogą powołać nowe fakty i dowody dopiero na posiedzeniu wstępnym (*priprema ročište*), jeżeli nie z własnej winy nie mogły ich powołać w pozwie lub w odpowiedzi na pozew.

Nowe fakty i dowody powołane przez strony na posiedzeniu wstępnym z naruszeniem wskazanego powyżej przepisu zostaną pominięte przez sąd.

Do przeprowadzania dowodu zastosowanie mają przepisy ogólne ZPP. Dowody w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń mogą zatem obejmować: oględziny, dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłego zlecone przez sąd oraz zeznania stron, przy czym sąd rozstrzyga, które z powołanych dowodów przeprowadzi w celu ustalenia okoliczności faktycznych sprawy.

Więcej informacji na temat przeprowadzania dowodu można znaleźć w informacjach poświęconych „Przeprowadzaniu dowodów – Republika Chorwacji” („Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska”).

1.6 Procedura pisemna

Postępowanie w sprawie drobnych roszczeń jest postępowaniem pisemnym.

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń pozw zawsze doręcza się pozwanemu, aby umożliwić mu wniesienie odpowiedzi na pozew. W wezwaniu do wniesienia odpowiedzi na pozew sąd poucza strony, że uznaje się, iż powód cofnął pozew, jeżeli nie stawi się na pierwszej rozprawie; że w postępowaniu tym strony muszą powołać wszystkie fakty nie później niż przy wnoszeniu pozwu lub odpowiedzi na pozew; że na posiedzeniu wstępnym nie można powołać nowych faktów ani dowodów, z wyjątkiem sytuacji określonych w art. 461a akapit trzeci ZPP, w których strony nie z własnej winy nie mogły powołać faktów ani dowodów przed rozpoczęciem posiedzenia wstępnego; oraz że od orzeczenia można się odwołać, wyłącznie podnosząc zarzut rażącego naruszenia przepisów prawa cywilnego procesowego, o którym mowa w art. 354 akapit drugi, tj.:

- pkt 1 – jeżeli sędzia, którego należało wyłączyć z mocy samej ustawy (art. 71 akapit pierwszy pkt 1–6 ZPP) lub którego wyłączono na mocy orzeczenia sądowego, lub osoba, która nie posiadała statusu sędziego, uczestniczyli w wydaniu orzeczenia;
- pkt 2 – jeżeli wydane orzeczenie dotyczy powództwa wytoczonego w sprawie, która nie należy do właściwości sądów (art. 16 ZPP);
- pkt 4 – jeżeli sąd, wbrew przepisom ZPP, wydał orzeczenie w oparciu o niedopuszczalne czynności stron (art. 3 akapit trzeci ZPP);
- pkt 5 – jeżeli sąd, wbrew przepisom ZPP, wydał wyrok w oparciu o uznanie powództwa lub zrzeczenie się roszczenia, wydał wyrok zaoczny lub wydał wyrok bez przeprowadzenia rozprawy;
- pkt 6 – jeżeli w wyniku niezgodnych z prawem działań, w szczególności niedoręczenia (pism sądowych), którakolwiek ze stron została pozbawiona możliwości przesłuchania przez sąd;
- pkt 8 – jeżeli osoba, która nie ma zdolności procesowej, uczestniczyła w postępowaniu jako powód albo pozwany, jeżeli osoba prawna nie była reprezentowana jako strona przez osobę upoważnioną do jej reprezentowania, jeżeli osoba, która nie ma zdolności procesowej, nie była reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego lub jeżeli przedstawiciel ustawowy lub pełnomocnik nie posiadał wymaganego umocowania do działania w imieniu strony lub dokonywania określonych czynności procesowych, o ile strona nie dokonała ich następczego potwierdzenia;
- pkt 9 – jeżeli wydano orzeczenie pomimo wystąpienia negatywnych przesłanek procesowych zawisłości sprawy lub powagi rzeczy osądzonej lub jeżeli zawarto ugodę sądową lub inną ugodę, która na mocy przepisów szczególnych posiada przymiot ugody sądowej;
- pkt 10 – jeżeli sąd, wbrew przepisom, wyłączył jawność rozprawy;
- – pkt 11 ZPP – jeżeli wyrok jest obciążony wadliwością, która uniemożliwia jego analizę, w szczególności jeżeli tenor wyroku jest niezrozumiały, wewnętrznie sprzeczny lub sprzeczny z uzasadnieniem wyroku, jeżeli wyrok nie zawiera żadnego uzasadnienia lub jeżeli nie zawiera uzasadnienia faktów mających decydujące znaczenie dla sprawy, jeżeli uzasadnienie to jest niejasne lub wewnętrznie sprzeczne lub jeżeli zachodzi sprzeczność w odniesieniu do faktów mających decydujące znaczenie dla sprawy między uzasadnieniem wyroku w części odnoszącej się do treści dokumentów lub protokołów dotyczących zeznań złożonych w toku postępowania a faktyczną treścią tych dokumentów lub protokołów; lub w przypadku błędu w zastosowaniu prawa.

Jeżeli miejsce pobytu lub zamieszkania strony znajduje się poza granicami Republiki Chorwacji, a jej adres zamieszkania jest znany, doręczenia pism sądowych należy dokonać zgodnie z zasadami wiążącymi Republikę Chorwacji oraz zgodnie z przepisami UE, w szczególności zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 13 rozporządzenia nr 861/2007.

1.7 Treść orzeczenia

Wyrok w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń wydaje się bezzwłocznie po zakończeniu rozprawy. Przy wydawaniu wyroku sąd ma obowiązek pouczyć obecne strony o trybie wnoszenia apelacji (*žalba*).

Ponieważ nie istnieją przepisy szczególne dotyczące treści wyroku w postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń, zastosowanie mają przepisy ogólne ZPP, tj. art. 338 ZPP, który stanowi, że wyrok sporządzony na piśmie składa się z komparycji, tenoru i uzasadnienia.

Komparycja wyroku zawiera: wskazanie, że wyrok wydano w imieniu Republiki Chorwacji; oznaczenie sądu; imię i nazwisko sędziego orzekającego w składzie jednoosobowym lub sędziego przewodniczącego składu orzekającego, sędziego sprawozdawcy i członków składu orzekającego, imię i nazwisko lub nazwę oraz miejsce zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych lub pełnomocników; krótkie określenie przedmiotu sporu; datę zakończenia postępowania; oznaczenie stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, którzy brali udział w procesie, oraz datę ogłoszenia wyroku. Tenor wyroku zawiera rozstrzygnięcie sądu o uwzględnieniu lub oddaleniu określonych roszczeń głównych i ubocznych stron, jak również rozstrzygnięcie o istnieniu lub nieistnieniu dochodzonego roszczenia (art. 333 ZPP).

W uzasadnieniu sąd wskazuje żądania stron, fakty powołane przez strony oraz dowody potwierdzające te żądania, określa, które z powołanych faktów ustalił, dlaczego i w jaki sposób je ustalił oraz – jeżeli ustalił je przez przeprowadzenie dowodu – jakie dowody przeprowadził oraz jakimi przesłankami kierował się podczas oceny dowodów. Sąd wskazuje wyraźnie, które przepisy prawa materialnego zastosował, rozstrzygając o żądaniach stron, oraz w stosownych przypadkach wskazuje swoje stanowisko w sprawie twierdzeń stron dotyczących podstaw prawnych sporu oraz wszelkich wniosków lub sprzeciwów, do których nie odniósł się w rozstrzygnięciach wydawanych w toku postępowania.

W uzasadnieniu wyroku zaocznego lub wyroku wydanego w oparciu o uznanie powództwa lub zrzeczenie się roszczenia sąd wskazuje wyłącznie powody wydania takich wyroków.

1.8 Zwrot kosztów

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń sąd rozstrzyga o zwrocie kosztów na podstawie przepisów ogólnych ZPP, zgodnie z którymi strona, której powództwo oddalono w całości, musi pokryć koszty strony przeciwnej oraz interwenienta, który przystąpił do postępowania.

W przypadku częściowego uwzględnienia powództwa sąd może – w zależności od części, w jakiej uwzględnił powództwo – zobowiązać obie strony do pokrycia własnych kosztów lub zobowiązać jedną ze stron do zwrotu proporcjonalnej części kosztów stronie przeciwnej i interwenientowi, który przystąpił do postępowania.

Sąd może zobowiązać stronę do pokrycia wszystkich kosztów poniesionych przez stronę przeciwną oraz interwenienta, który przystąpił do postępowania, jeżeli powództwo strony przeciwnej zostało oddalone jedynie w stosunkowo niewielkiej części i strona ta nie poniosła osobnych kosztów w związku z tą częścią.

Strona ma jednak obowiązek – niezależnie od wyniku sprawy – zwrotu stronie przeciwnej wszelkich kosztów, które strona przeciwna poniosła z jej winy lub w wyniku dotyczącego jej zdarzenia.

1.9 Możliwość odwołania

W postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń strony mogą wnieść apelację od wyroku lub zażalenie na postanowienie wydane w pierwszej instancji w terminie ośmiu dni.

Bieg terminu wniesienia apelacji lub zażalenia rozpoczyna się w dniu ogłoszenia wyroku lub postanowienia. W przypadku doręczenia wyroku lub postanowienia stronie bieg terminu rozpoczyna się w dniu doręczenia.

Wyrok lub postanowienie kończące postępowanie w sprawie drobnych roszczeń podlega zaskarżeniu w oparciu o przesłanki określone szczegółowo w pkt 1.6, tj. z powodu rażącego naruszenia przepisów prawa cywilnego procesowego, o którym mowa w art. 354 akapit drugi pkt 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 i 11 ZPP, lub błędu w zastosowaniu prawa.

Ostatnia aktualizacja: 23/08/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.